

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. května 2021 samosoudcem Mgr. Vítem Sochovským

takto:

Obžalovaní

1. R. [REDACTED] M. [REDACTED]

narozený [REDACTED] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], okres Kladno, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice,

2. T. [REDACTED] V. [REDACTED]

narozený [REDACTED] v Bohumíně, skladník v obchodní společnosti Sejong Czech s.r.o., trvale bytem [REDACTED], [REDACTED]

jsou vinni, že

v době od 24. 11. 2019 do 10. 12. 2019 obžalovaný R. [REDACTED] M. [REDACTED], který vykonával trest odnětí svobody ve Věznici Vinařice, okres Kladno, prostřednictvím placené telefonní služby BVfon požádal obžalovaného T. [REDACTED] V. [REDACTED], aby mu opatřil nedovolené návykové látky, instruoval jej, aby na zásilku, v níž budou tyto látky uschované, napsal jako adresáta M. [REDACTED] K. [REDACTED] na jejich zaslání se opakovaně tázal, na základě jeho žádosti obžalovaný T. [REDACTED] V. [REDACTED] blíže nezjištěným způsobem opatřil 2 a 1/4 tablety s nápisem N8 a krystalickou látku, které uschoval do sušenek zn. Mila, ty společně s dalšími věcmi vložil do zásilky, jako odesílatele uvedl na obálku na radu obžalovaného M. [REDACTED] osobu jménem M. [REDACTED] C. [REDACTED] a obálku pak zaslal dne 6. 12. 2019 do Věznice Vinařice, kde byla při kontrole zásilek dne 9. 12. 2019 zadržena příslušníky Vězeňské služby, kteří v zásilce našli vložené tablety obsahující látku buprenorfin a krystalickou látku obsahující látku metamfetamin, přičemž buprenorfin a metamfetamin jsou látky uvedené v seznamu psychotropních látek v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, vydaném na základě zmocnění zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách,

tedy

obžalovaný R■■■■ M■■■■

jednak úmyslně zosnoval, aby jiný neoprávněně opatřil a pro jiného přechovával omamnou látku,

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že bude mařit nebo podstatně ztěžovat výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustí závažného jednání, aby zmařil výkon nebo účel trestu, jednal v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný T■■■■ V■■■■

jednak neoprávněně jinému opatřil a pro jiného přechovával omamnou látku,

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že bude mařit nebo podstatně ztěžovat výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustí závažného jednání, aby zmařil výkon nebo účel trestu, jednal v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaný R■■■■ M■■■■

jako organizátor podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný T■■■■ V■■■■

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

za což se odsuzují

obžalovaný R■■■■ M■■■■

dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

obžalovaný T■■■■ V■■■■

dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

2. Obžalovaný M. [redacted] při hlavním líčení vypověděl, že spoluobžalovaný V. [redacted] s ním byl dříve na jednom oddíle ve věznici, je to jeho kamarád, v minulosti spoluodsouzený. Někdy před Vánoci 2019 se naskytla volná balíčenka, resp. místo v balíku svědka K. [redacted], což se obžalovaný rozhodl využít. Oslovil proto spoluobžalovaného V. [redacted] s tím, že mu pošle peníze, za které by V. [redacted] nakoupil požadované zboží (tabáky, čaj, kávu, drogerii), které následně přidá do balíku, který mu přišel. Žádné sladkosti ani oplatky od V. [redacted] nechtěl. Obžalovaný M. [redacted] za tímto účelem zaslal spoluobžalovanému složenkou částku 4 000 Kč. Složenku řešil kamarád, přes známou a peníze měly být odeslány k matce obžalovaného M. [redacted]. Balík V. [redacted] skutečně přišel, a to od nějakého pana G. [redacted] z Kostelce, přičemž V. [redacted] zboží do balíku přidal a poslal jej do věznice. Přes telefon se bavili kromě této záležitosti s balíkem také o miniaturních telefonech, o nichž hovořili jako o „malých zmrdech“ nebo „zapalovačích“, ale to nemělo s balíkem nic společného. Chtěl k nim také SIM karty, což byly dvě balení knoflíků. Telefony si objednával z věznice, protože přemýšlel o tom, jak telefony do věznice dostat, ale k tomu nakonec nedošlo, ani se neobjednávaly. V. [redacted] M. [redacted] instruoval ohledně jména odesílatele (C. [redacted], jelikož toto muselo odpovídat jménu, které bylo K. [redacted] hlášeno ve věznici pro příslušnou balíčenku. Kdyby balík přišel od jiné osoby, nebyl by vydán. O balík se zajímal z toho důvodu, že v něm měl zboží za 4 000 Kč. O žádné drogy nešlo, to je dle obžalovaného M. [redacted] nesmysl. Se spoluobžalovaným komunikoval tzv. přes budku, prostřednictvím vězeňského telefonu – BVfon. Jinak spolu nekomunikovali. Tyto budky fungují ve věznici tak, že z nich lze volat jen osobám blízkým, které jsou vedeny v příslušné kartě odsouzeného. Spoluobžalovaného V. [redacted] měl M. [redacted] vedeného pod jménem své přítelkyně M. [redacted]. Pod jeho skutečným jménem tam nebyl, jelikož to musí schvalovat vedoucí výkonu trestu, a to až po třech návštěvách. Také to byl důvod, proč spolu mluvili jen v náznacích, a druhým důvodem bylo, že se telefonáty týkaly malých mobilních telefonů, o nichž ví, že jsou ve výkonu trestu také postižitelné. Balíčenky ve věznici fungují tak, že když je ten který odsouzený nevyužije, obchodují se mezi vězni. Je to poukaz na nárokový balík, omezený velikostí, resp. váhou do 5 kg a nárok na něj vzniká jen dvakrát do roka. Obžalovaný ty své využíval. Další balíky mohou být tzv. kilovky, ale v těch nesmí být potraviny, jen knížky či časopisy. M. [redacted] K. [redacted] jehož balíčenka se týkala balíku, ve kterém byly drogy, byl s obžalovaným na cele a domlouval se s G. [redacted], že si balík pošlou, přičemž měli v balíku ještě 1,5 kg volných, což se obžalovaný rozhodl využít, a oslovil proto V. [redacted]. Matka balík neřešila, protože obžalovaný M. [redacted] nechtěl, aby nějaká „černá huba“ posílala balík jeho matce. Nemá je rád, dělali mu vždy jen problémy, i když mít s nimi věci v jednom balíku, to obžalovanému nevadí. Když byl balík zadržen, s G. [redacted] ani K. [redacted] to neprobírali, komu drogy v balíku patřily. Sám obžalovaný za celou dobu, co je ve výkonu trestu odnětí svobody, tak neměl s drogami problém, byl i testován, vždy negativně, a to i přes to, že ve věznici sehnat drogy problém není. S organizací Laxus spolupracoval odsouzený jen proto, aby mu to pomohlo v řízení o podmíněném propuštění. Sám to nepotřebuje, drogy zkusil, ale to už je dávná minulost. Ve třetí skupině vnitřní diferenciaci se nachází proto, že u něho byl nalezen mobilní telefon, tento si ve věznici koupil, aby mohl komunikovat s rodinou, nešlo o telefon, o kterém se bavili s V. [redacted]. O G. [redacted] i K. [redacted] obžalovaný naopak ví, že tito zkušenosti s drogami mají.
3. Obžalovaný V. [redacted] se k hlavnímu líčení v prvním termínu nedostavil, přičemž svou neúčast omluvil prostřednictvím obhájce. Při hlavním líčení byl následně čten protokol o výpovědi obžalovaného ze dne 19. 8. 2020, kdy obžalovaný V. [redacted] uvedl, že o tom, že v balíku, který posílal spoluobžalovanému M. [redacted], byly nějaké drogy, se poprvé dozvěděl až na policii v Karviné. Někdy okolo Vánoc 2019 se mu ozval z věznice M. [redacted], že mu přijde nějaký balík a aby do něj přikoupil tabáky, hygienu, čaj a kávu a poslal to na jméno M. [redacted] K. [redacted] do věznice. Jako odesílatele obžalovaný vypsál M. [redacted] C. [redacted], kdy v tomto směru postupoval podle instrukcí spoluobžalovaného, ten mu nevysvětloval, proč právě toto jméno. To jméno mu něco říká, byl také ve výkonu trestu ve Vinařicích. Na balíku se dle obžalovaného podílelo více lidí, a proto se přeposílal přes více lidí. Vzpomněl si, že balík přišel z Kostelce nad Ohří od osoby jménem G. [redacted]. V balíku byly tabáky, hygiena a sladkosti, on do něj dodal to, co M. [redacted] chtěl. Věci nakoupil z peněz, které měl od spoluobžalovaného M. [redacted], šlo o 4 000 Kč, které dostal
- Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

složenkou, ale už si nepamatuje, kdo konkrétně je posílal. S M[redacted] se znají z vinařické věznice, kde spolu byli tři roky ve výkonu trestu na „cimře“, kterou se snažili udržet „bílou“. Žádné dluhy vůči M[redacted] nemá. Komunikovali spolu prostřednictvím vězeňské budky, jinak ne. Z mobilního telefonu mu M[redacted] nevolal, byť si je obžalovaný V[redacted] vědom, že mobilní telefony se ve věznicích vyskytují. Když po telefonu hovořili o objednání „jednoho malého zmrda“ byl tím myšlen miniaturní mobilní telefon o velikosti zhruba zapalovače či klíče od auta. O drogách řeč nebyla, kdyby věděl, že v balíku jsou, ani by ho nepřebíral, natož odeslal. V rámci hlavního líčení umožnil soud obžalovanému se k celé věci znovu vyjádřit. Dodal, že pokud byla při telefonátech řeč o zapalovačích, tak šlo o skutečné zapalovače, knoflíky znamenaly karty. Výrazy používali, jelikož si byli vědomi toho, že jsou hovory nahrávány. Když se bavili o kalikonu, tak to je dle obžalovaného V[redacted] modrá skalice, kterou chtěl M[redacted] na cvičení. Telefony nakonec neřešil i balík jen poslal, pokud by věděl, že se na tom podílí cikáni, nikdy by se celé věci neúčastnil.

4. Svědek M[redacted] K[redacted] v rámci hlavního líčení vypověděl, že si nechával do věznice Vinařice přes svého bratrance M[redacted] C[redacted] posílat balík, ve které se našly drogy. V balíku měl věci i V[redacted] G[redacted], který s ním byl na oddíle, ale z výkonu trestu už ho propustili. Šlo o nějaké tabáky a papírky. Nikdo další se na balíku nedomlouval. Svědek po nikom nechtěl, aby mu do věznice posílal drogy. Chtěl kávu, tabáky a hygienu. V jeho balíku už se dříve drogy našly, šlo o nějaké věci na cvičení, které měl v jeho balíku odsouzený Č[redacted]. Na druhém balíku, ve kterém měl věci Č[redacted], se G[redacted] nepodílel. S obžalovanými M[redacted] ani V[redacted] balík, v němž byly drogy ve sladkostech, nijak neřešil. M[redacted] říkal, že mu balík přijde, ale obžalovaný po něm nechtěl, aby mu do něj něco přihodil. Přestože balík měl posílat C[redacted], svědek se o něm bavil se svou sestrou, se kterou komunikoval, ale ta mu řekla, že nemá čas. Pokud v přípravném řízení uváděl, že ani C[redacted] balík neposlal, tak toto se dozvěděl, až když už balík vyzvedl. S C[redacted] naposledy hovořil asi před rokem a půl. S obžalovaným M[redacted] svědek tuto věc nijak neprobíral, na oddíle spolu nejsou asi jeden a půl roku.
5. Z listinných důkazů byly dále zjištěny skutečnosti, které ve své podstatě ani nikdo nepopíral, tj. to, že obžalovaný V[redacted] skutečně nejprve dne 29. 11. 2019 převzal balík zasláný z Kostelce nad Ohří a poté jej zaslal dne 6. 12. 2019 do vinařické věznice, kdy byl jako odesílatel uveden M[redacted] C[redacted], a adresátem balíku byl držitel příslušné balíčky – M[redacted] K[redacted] (výpisy České pošty, videozáznam z příslušné pobočky ČP, odborné vyjádření z oboru daktyloskopie ze dne 15. 1. 2020). Právě v tomto balíku byly v dutinách vytvořených v sušenkách Míla nalezeny ukryté dvě a čtvrt tablety obsahující látku buprenorfin a dále sáček s krystalickou látkou obsahující látku metamfetamin. Balík resp. jeho obsah byl označen jako potenciálně pozitivní a omamné a psychotropní látky služebním psem dne 9. 12. 2019, jak se podává z příslušného služebního záznamu. Skutečnost, že balík drogy opravdu obsahoval, poté vyplynula z protokolu o ohledání věci ze dne 9. 12. 2019, resp. odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 13. 3. 2020, jež přítomnost drog v balíku potvrdilo. Z úředního záznamu vězeňské služby – oddělení prevence a stížností ze dne 27. 12. 2019 bylo zjištěno, že spolu s adresátem balíku M[redacted] K[redacted] sdílel v inkriminované době ložnici 2L mj. obžalovaný M[redacted]. Potud se jedná v podstatě o nikým nezpochybňovaná zjištění.
6. Soud dále k důkazu hodnotil audiozáznamy pořízené ze systému vězeňského telefonu – BVfon, který užíval obžalovaný M[redacted] ke komunikaci s obžalovaným V[redacted]. Tyto záznamy byly v rámci hlavního líčení přehrávány. Jde o celkem šest telefonických hovorů mezi obžalovanými, které byly realizovány v rozmezí od 24. 11. 2019 do 10. 12. 2019. Z těchto hovorů bylo zjištěno, že obžalovaní probírají zaslání balíku do věznice, k čemuž obžalovaný M[redacted] obžalovaného V[redacted] instruuje. Řeší spolu také otázku peněz, zda již dorazila příslušná složka. V hovoru ze dne 6. 12. 2019 V[redacted] M[redacted] ujišťuje, že je vše odesláno. Ze záznamů je taktéž patrné, že se obžalovaný M[redacted] v několika případech loučí s tím, že bude ještě volat k řešení detailů, a to v tentýž den, aniž by další hovor prostřednictvím systému BVfon proběhl. V rámci úvodního Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

hovoru ze dne 24. 11. 2019 hovoří obžalovaný o tom, že byla V [redacted] odeslána „kilovka“, načež hovoří o tom, že shání další věci a poté nastává odmlka, kdy obžalovaný M [redacted] řeší jaká volit slova, s tím, že je těžké se takto ptát, na což mu obžalovaný V [redacted] odpovídá, že oba vědí, co myslí. V hovoru následně používají výrazy jako „zapalovače“, „dvoje knoflíky“, kdy M [redacted] zmiňuje, že knoflíky má a ptá se V [redacted] zda je tam také hodit. V rámci hovoru ze dne 5. 12. 2019 poté obžalovaný řeší „kalikon“, o němž se evidentně z obsahu hovoru V [redacted] domnívá, že jde o modrou skalici, což mu obžalovaný M [redacted] vyvrací s tím, že k čemu se používá mu sdělí později.

7. Kromě hodnocení obžalovaného M [redacted], si soud od věznice Vinařice vyžádal také hodnocení odsouzených M [redacted] K [redacted] a V [redacted] G [redacted]. Z těchto bylo zjištěno, že svědek M [redacted] K [redacted] se ve vinařické věznici nachází od 7. 9. 2017. Jeho hodnocení čítá celkem čtyři kázeňské odměny (vše za brigádnickou činnost), ale současně také pět kázeňských trestů. V jednom případě fyzicky napadal spoluodsouzeného, ve dvou případech nedodržel vnitřní řád, jednou nesplnil pokyn zaměstnance vězeňské služby a 9. 6. 2020 byl potrestán za přechovávání injekčních jehel. Co se týče balíků doručených odsouzenému do věznice, bylo jich celkem 8, přičemž ve dvou z nich byly zjištěny návykové látky (11. 12. 2019 a 8. 9. 2020). Hodnocení odsouzeného V [redacted] G [redacted] rovněž nelze označit jinak, než jako podprůměrné. Byl sice dvakrát kázeňsky odměněn, ale naposledy v dubnu 2019. Naproti tomu kázeňských trestů nastřádal hned 5, kdy nejzávažnějším prohřeškem bylo pozitivní testování na buprenorfin, za nějž byl potrestán dne 21. 12. 2018. Za dobu výkonu trestu mu byly doručeny 4 balíky, a to 7. 6. 2019, 7. 12. 2019, 15. 3. 2020 a 7. 6. 2020. Dne 8. 9. 2020 byl z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn.
8. K osobě obžalovaného M [redacted] bylo zjištěno, že zatímco v opisu evidence přestupků žádný záznam nemá, v Rejstříku trestů nastřádal záznamů celkem 8. Již byl opakovaně trestán i nepřísnější sankcí v podobě nepodmíněného odnětí svobody (opakovaně byl také podmíněně propuštěn), kdy v rámci posledního výkonu trestu se měl dopustit také projednávané trestné činnosti. Obžalovaný se v současné době nachází potřetí ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž charakter jím páchané trestné činnosti gradoval od majetkové a podvodné až po trestnou činnost s prvky násilí, potažmo násilí se zbraní. Poslední odsouzení obžalovaného zaznamenané v Rejstříku trestů je datováno dnem 2. 3. 2017, kdy byl rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. 2T 146/2016 odsouzen pro spáchání trestných činů neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a sbíhající trestné činy vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 11. 2015, č. j. 2 T 137/2015-514 odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 5,5 let se zařazením do věznice s ostrahou. Z hodnocení vězeňské služby k osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento je na svobodě omezen od 8. 7. 2015, přičemž dne 11. 7. 2015 byl dodán do výkonu vazby a 4. 2. 2016 převeden do výkonu trestu odnětí svobody, přičemž 5 dnů na to byl přemístěn do Věznice Vinařice. Ke 14. 12. 2020 byl obžalovaný odměněn v 21 případech, kázeňsky trestán byl jednou, a to z důvodu držení mobilního telefonu. Zařazen byl proto do III. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. V období od počátku roku 2019 do září 2020 byly obžalovanému vystaveny 3 balíčky, na jejichž základě obdržel balíky 15. 5. 2019, 19. 9. 2019 a 7. 10. 2020.
9. K osobě obžalovaného V [redacted] bylo zjištěno, že také jeho evidence přestupků je prasta záznamů, negativní poznatky nevyplývají ani ze zprávy o pověsti vypracované Magistrátem města Karviné. V Rejstříku trestů má obžalovaný V [redacted] záznamů celkem 5, kdy poslední odsouzení je z rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. 1T 2/2009 ze dne 25. 3. 2009, jímž byl Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

odsouzen pro trestný čin vraždy k trestu ve výměře 12 let a 6 měsíců. Šlo o druhý nepodmíněný trest obžalovaného, přičemž rozhodnutím zdejšího soudu sp. zn. 3Pp 38/2018 ze dne 12. 4. 2019 byl obžalovaný podmíněně propuštěn, kdy mu byla stanovena nejdelší možná zkušební doba ve výměře 7 let za současného vyslovení dohledu. Její konec připadá obžalovanému na 12. 4. 2026. Ze zpráv probační a mediační služby o průběhu dohledu bylo zjištěno, že obžalovaný dohled plnil, spolupracoval s poradnou pro zvládání závislostí. Je zaměstnancem personální agentury, která jej přidělila na pozici skladníka, kde od 1. 7. 2020 nastoupil na hlavní pracovní poměr s měsíční hrubou mzdou ve výši 18 000 Kč. Od 15. 1. 2020 je v insolvenční, resp. mu k tomuto datu bylo povoleno oddlužení.

10. Provedeny naopak nebyly další důkazy, a to navržené svědecké výpovědi M. C. a V. G. V případě obou těchto výpovědí shledal soud, že by šlo o důkazy nadbytečné, které by neměly jak přispět k objasnění skutkového děje, jenž soud vyhodnotil jako zjištěný v dostatečné míře a prostý pochybností k tomu, aby jej mohl pojmut do výroku rozhodnutí o vině obou obžalovaných. Ohledně navržené výpovědi svědka M. C. je třeba zmínit, že tento se dosud k celé věci nevyjadřoval a příspěvek jeho výpovědi k objasnění skutkového děje (který má soud za náležitě objasněný i bez této výpovědi) je tedy ryze hypotetický. Ačkoliv jde o osobu, která se zdánlivě na zaslání inkriminovaného balíku do věznice měla podílet, fakticky tomu tak nejspíše vůbec nebylo. Balík do ruky obžalovaného V. přišel z Kostelce nad Ohří, na který má vazbu toliko V. G., avšak nikoliv M. C. To, že byl veden jako odesílatel balíku C., nijak nedokazuje, že se na balíku skutečně podílel, jelikož i z výpovědi obžalovaných bylo zjištěno, že jméno C. bylo na balík napsáno samotným V., a to z čistě formálních důvodů, aby odpovídalo tomu, jak byla zanesena příslušná balíčenka v systému věznice. Pokus o výslech svědka V. G., narozeného [redacted] byl učiněn již v přípravném řízení, v době, kdy se ještě nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy však svědek využil svého práva nevypovídat s odůvodněním, že by si svou výpověď mohl přivodit nebezpečí trestního stíhání. Takový přístup svědka sice naznačuje, že se na celé věci podílel či podílet mohl, což ostatně bylo prokázáno i provedenými důkazy (vazba na Kostelec), avšak reálně nelze očekávat změnu jeho přístupu zvláště za situace, kdy se nyní již ve věznici nenachází a případnou hrozbu trestního stíhání by vnímal ještě intenzivněji. Nad to je třeba opět konstatovat, že i bez tohoto důkazu, jehož obstarání by při nejasném pobytu svědka neúměrně prodlužovalo trestní řízení (muselo být mimoto ve dvou případech odročováno pro bombu hlášenou v prostorách zdejšího soudu), byl skutkový stav zjištěn v míře, kterou soud vyhodnotil jako zcela dostatečnou pro své závěry o vině obžalovaných.
11. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaných byla prokázána bez jakýchkoli pochybností. Je nepochybné, že se dopustili žalované trestné činnosti v rozsahu a způsobem popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí.
12. Jak již bylo zmíněno, značná část skutkového děje byla v projednávané věci nesporná, přičemž bylo otázkou, zda lze mezi balíkem a jeho zajištěným obsahem v podobě psychotropních látek nalézt důkazně podepřené pojitko k osobám obou obžalovaných. Toto se dle mínění soudu primárně nachází v záznamech telefonátů, které probíhaly mezi oběma obžalovanými prostřednictvím telefonní služby BVfon zajišťované vězeňskou službou. V první řadě je třeba uvést, že jako důkaz o vině nesvědčí jen samotný obsah těchto hovorů, ale rovněž tak i čas a způsob, jakým byly realizovány, kdy obžalovaný M. si komunikační kanál k obžalovanému V. otevřel klamným způsobem, kdy jej nahlásil (jeho telefonní číslo) pod falešným jménem své přítelkyně N. M. Z tohoto jeho jednání je zřejmé, že obžalovaný M. potřeboval s obžalovaným V. komunikovat častěji, než by bylo možno zajistit např. formou korespondence, přičemž lze mít důvodné pochyby o tom, zda by obcházení vězeňského

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

řádu k zajištění intenzivního kontaktu s osobou mimo věznici vyžadovaly jen úkony, jakými jsou sjednání a domluva na přidání běžného spotřebního zboží do jednoho poštovního balíku. Verze s objednáním miniaturních telefonů pak naráží v kontextu toho, že dle slov obžalovaného M. tyto neměly být do balíku vůbec přidávány a přesto pokrývaly „knoflíky“, „zapalovače“ a „jeden malej zmrď“ značnou část obsahu hovorů, které se točily také kolem zásilky do věznice. V tomto ohledu se proto nejvíce tvrze obžalovaný M. a V. věrohodná, a sice v tom směru, že by právě v období od 24. 11. 2019 do 10. 12. 2019 probírali jednak téma balíku a nezávisle na něm konspiračně téma jakýchsi miniaturních telefonů, které s balíkem nesouvisely. Naopak je zcela logické, že šlo o hovory týkající se právě a jen balíku, který v té době do věznice putoval a jeho obsah byl proto intenzivně řešen oběma obžalovanými, a to i na úrovni vězeňského telefonu, který ač podléhá sledování (čehož si byli obžalovaní s ohledem na způsob komunikace vědomi), současně představoval legální možnost pro každodenní či přinejmenším častou komunikaci mezi obžalovanými, což např. nelegálně držený mobilní telefon ukrytý ve věznici zajistit stoprocentně nemůže ať už s ohledem na jeho využívání více osobami, problémy s nabíjením i omezené možnosti využití jen v časy, kdy lze předpokládat, že nedojde k odhalení. Ohledně samotného obsahu hovorů je patrné, že tyto jsou sice vedeny již zmíněným neurčitým způsobem a v náznacích, avšak při znalosti obsahu balíku, zapadá zjištěný obsah telefonátů do již objasněných pasáží skutkového děje a je evidentní, že v telefonátech byl řešen právě nelegální obsah balíku, který byl zjištěn služebním psem při kontrole zásilky ve vinařické věznici po jejím doručení. Za dané situace lze z pohledu soudu bezpochyby hovořit o uceleném řetězci důkazů.

13. Na tomto místě je vhodné vyjádřit se rovněž k obhajobou namítané důkazní nepoužitelnosti záznamů telefonických rozhovorů mezi obžalovanými. Danou problematikou se při tom ve svém nedávném usnesení zabýval Nejvyšší soud, který v rozhodnutí sp. zn. 11 Tdo 1166/2020 ze dne 17. 12. 2020 uvedl: „*Předně je třeba zdůraznit, že poměry osob ve výkonu trestu odnětí svobody jsou upraveny zákonem č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, přičemž daná problematika je pak provedena vyhláškou č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Nejvyšší soud tak jen ve stručnosti konstatuje, že podle § 18 odst. 1 zák. č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, obviněný má právo na použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou v době vymezené vnitřním řádem věznice; při tom může použít pouze telefon určený pro tento účel věznicí. Toto právo odsouzeného lze omezit pouze v odůvodněných případech, zejména je-li to nutné k ochraně bezpečnosti nebo práv jiných osob. Podle § 18 odst. 3 téhož zákona v zájmu nápravy odsouzeného nebo z jiného závažného důvodu lze odsouzenému povolit použití telefonu ke kontaktu s jinou osobou, než jsou osoby uvedené v odstavcích 1 a 2. Podle § 18 odst. 5 téhož zákona, nejde-li o telefonáty s osobou uvedenou v § 17 odst. 3 nebo § 61 odst. 9 (pozn. nejde o případy vztahující se k posuzované věci), je Vězeňská služba oprávněna se seznamovat formou odposlechu s telefonáty uvedenými v odstavcích 1 a 3 a pořizovat jejich záznam. Podle § 27 odst. 1, 2 zák. č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, po dobu výkonu trestu jsou odsouzení povinni podrobit se omezením některých práv a svobod, jejichž výkon by byl v rozporu s účelem výkonu trestu nebo která nemohou být vzhledem k výkonu trestu uplatněna. Z důvodů uvedených v odstavci 1 jsou omezena práva a svobody na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, svobodu pohybu a pobytu, zachování listovního tajemství a tajemství jiných písemností, záznamů a zpráv a právo svobodné volby povolání. Podle § 25 odst. 1 vyhl. č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody ve znění pozdějších předpisů je před povolením užívat telefon zaměstnanec pověřený ředitelem věznice povinen zkontrolovat správnost údajů uvedených v žádosti odsouzeného. Podle odst. 2 citované vyhlášky oprávnění Vězeňské služby seznamovat se s obsahem telefonátů je realizováno zpravidla kontrolou záznamu telefonátů na záznamovém médiu, výjimečně přímým odposlechem ředitelem věznice pověřeným zaměstnancem Vězeňské služby. Pokud obsah telefonátu zakládá podezření, že je připravován nebo páčán trestný čin, Vězeňská služba předá záznam telefonátu orgánu činnému v trestním řízení, v případě přímého odposlechu hovor přeruší a událost oznámí. Podle odst. 4 vyhlášky se veškeré telefonáty odsouzeného evidují. Nejvyšší soud posuzoval okolnosti, za nichž došlo k namítanému odposlechu a zajištění uvedené zásilky ze všech hledisek ve smyslu výše uvedeného, přičemž námitkám obviněné o nezákonnosti a tudíž nepoužitelnosti takto opatřeného důkazu, nepřisvědčil. Lze uvést, že k těmto námitkám se podrobně vyjádřil jak soud prvního stupně, tak i soud odvolací, který se shodně uplatněnými námitkami obviněné zabýval v odůvodnění svého rozhodnutí, přičemž konstatoval, že: „Nelze opomíjet skutečnost,*

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

že osoby ve výkonu trestu odnětí svobody nepoživají v plném rozsahu všech základních svobod, neboť tím by byl popírán účel výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzení jsou po nástupu do výkonu trestu poučeni o všech svých právech a povinnostech a jsou srozuměni i s tím, že jsou omezeni na svém právu na soukromí, na zachování listovních tajemství a tajemství jiných písemností, záznamů a zpráv. Shora uvedená ustanovení zákona o výkonu trestu odnětí svobody představují zákonné omezení tajemství zpráv podávaných telefonem ve smyslu čl. 13 Listiny. Odsouzení jsou poučeni o tom, že telefonní hovory jsou zaznamenávány a monitorovány a je pouze na jejich svobodné vůli, jaké informace v hovoru sdělí“ (...) Ze shora uvedeného je nesporné, že Vězeňská služba měla oprávnění kontrolovat telefonní hovor obviněné z věznice. Pokud tedy bylo orgány Vězeňské služby na základě povoleného monitorování telefonických hovorů zjištěno podezření z přípravy či spáchání trestného činu, v daném případě spočívajícího v nebezpečí doručení podezřelé zásilky, když z předmětného konspirativního telefonátu dovolatelky se spoluobviněnou N. V. nebylo ještě zcela zřejmé, že se jedná o přípravu k trestnému činu. To bylo zjevné až v okamžiku, kdy V. zásilku do věznice zaslala a byl zjištěn její obsah, jak vyplývá ze záznamu o vyhodnocení telefonického hovoru a z protokolu o ohledání věci (zajištěné korespondence). Pokud namítaný odposlech uskutečnil, zakázanou psychotropní látku ukrytou v poštovní zásilce zajistili a záznam telefonního hovoru předaly policejnímu orgánu, byly plně respektovány jak základní zásady trestního řízení stanovené v § 2 tr. ř., tak postuláty ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces. Nepochybně soudy obou stupňů opřely své skutkové závěry o procesně relevantní a použitelné důkazy. Z tohoto pohledu je třeba námitky obviněné považovat za nedůvodné. Postupem soudů nedošlo k namítanému porušení práva na zákonné trestní stíhání a práva na ochranu soukromí garantovaného čl. 8 odst. 2, čl. 10 a čl. 13 Listiny a čl. 8 Úmluvy ani tento nebyl v rozporu s judikaturou Ústavního soudu.“

14. Předestřené závěry učiněné jedenáctým senátem Nejvyššího soudu dle mínění soudu zdejšího plně přiléhají projednávané věci, protože má soud záznamy telefonátů mezi obžalovanými, které proběhly prostřednictvím služby BVfon za použitelné a činil na jejich základě skutkové závěry.
15. Významným faktem, který podporuje závěr o vině obou obžalovaných, není jen samotný důkazní řetězec, tak jak byl předestřen v předchozím odstavci odůvodnění, ale i souslednost s jakou byly jednotlivé důkazy shromažďovány a jak se důkazní smyčka utahovala. Nejprve byly v balíku svědka K. nalezeny drogy (9. 12. 2019), přičemž bylo zjištěno, že tento byl odeslán z pošty v Karvině, kde byl na záznamu (získán 13. 12. 2019) zachycen muž, který s balíkem manipuloval. Odborným vyjádřením z odvětví daktyloskopie (15. 1. 2020) bylo následně prokázáno, že balík odeslal obžalovaný V. kdy byly porovnány jeho fotografie z databáze CRO a Fodagen s videozáznamem a jeho podoba se shodovala. Až následně pak byly zajištěny hovory mezi obžalovanými M. a V. realizované prostřednictvím služby BVfon, kdy bylo zjištěno, že obžalovaný M. si obžalovaného V. nechal zanést do seznamu volaných pod falešnou identitou. Z těchto hovorů bylo zjištěno, že se týkají mj. právě balíku, který V. do vinařické věznice odeslal, přičemž je patrné, že oba volající (obžalovaní) používají záměrně konspirativní výrazy a jinotaje, popř. je hovor veden opisně, v náznacích, kdy se současně ujišťují, že chápou o čem je hovor veden („tamto“, „víme co myslíme“, „mám nový to na ruku“). Takový způsob komunikace by byl stěží vysvětlitelný, pokud by měl probíhat toliko ohledně ničím nezávadného obsahu balíku. Obžalovaní sice v rámci obhajoby přišli s tvrzením, že probírali také miniaturní telefony, které by do věznice byly posílány, což je taktéž nelegální, a proto volili tento způsob komunikace, avšak této obhajobě soud přisvědčit nemohl. Předně je třeba konstatovat, že tvrzení ohledně miniaturních telefonů naráží i na samotný obsah hovorů, kdy obžalovaní tvrdili, že tyto telefony měl V. zkusit pro M. do balíků obstarat, což se však nepodařilo, a proto z toho sešlo. V rámci hovorů však lze zaznamenat, že z komunikace (ač opět v náznacích) plyne, že obžalovaný M. „knoflíky“ i „zapalovače“ už má („mám ty knoflíky, dvojce, a myslíš, že to tam hodit i s těma zapalovačema?“) nezjištěným způsobem je opatřil a s V. konzultuje, zda a v jakém množství „to tam hodit“. Současně se V. dotazuje, zda si myslí, že by to máma mohla poslat celý, což opět svědčí o tom, že artikl, o němž telefonát probíhá již opatřen byl a nejde o jeho shánění, jak obžalovaní tvrdili ohledně miniaturních telefonů. Když je M. v hovoru ze dne 6. 12. 2019 ujišťován o tom, že balík již byl odeslán, zmiňuje, že bylo odesláno všechno a nic nechybí, což opět nenásvědčuje miniaturním telefonům, které se

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

nepodařilo sehnat, a tudíž tedy ani odeslat. Tvrděním obžalovaného M. [REDAKCE] neodpovídá ani to, jaké množství věcí si měl do balíku přidávat, kdy v telefonátu ze dne 24. 11. 2019 zpravuje obžalovaného V. [REDAKCE] o tom, že k němu směřuje „kilovka“, což je však v rozporu s tím, že mluvil o tom, že v balíku mělo být volných pouze 1,5 kg a 3,5 kg využili spoluodsouzení. Ani to, že balík se u obžalovaného V. [REDAKCE] pozdržel celý jeden týden, při tom nesvědčí verzi obhajoby, že byly do balíku jen přiloženy káva, čaj, tabák a hygiena, jejichž opatření není proces nikterak časově náročný, kdy neobstojí ani argument, že by V. [REDAKCE] čekal na peníze, neboť v hovoru ze dne 29. 11. 2019 informuje obžalovaného M. [REDAKCE] o tom, že peníze (složenka) přišly spolu s balíkem z Kostelce nad Ohří. Přehlédnout při tom nelze ani fakt, že se ve svých výpovědích obžalovaní rozcházejí v tom, co jimi užívané zastírací termíny představovaly, když obžalovaný M. [REDAKCE] tvrdil, že zapalovače byly miniaturní telefony, zatímco dle V. [REDAKCE] šlo skutečně jen o zapalovače. Je nepochybné, že na zásilce a jejím obsahu se podílelo více osob, avšak ani tento fakt nemění nic na závěru soudu o tom, že drogy do něj byly přidány obžalovaným V. [REDAKCE], který vše prováděl pod „dohledem“ a dle instrukcí obžalovaného M. [REDAKCE]. Jestliže pak obžalovaný M. [REDAKCE] namítal, že s drogami nemá nic společného a není jejich uživatelem, jde z hlediska projednávané věci o okolnost ve své podstatě irelevantní, neboť účel, pro který byly drogy do věznice zaslány, nebyl předmětem dokazování a taktéž využití drog ve věznici nemuselo spočívat v jejich užívání samotným obžalovaným M. [REDAKCE], kdy potenciálních uživatelů se zde nachází celá řada.

16. Dle názoru soudu je z provedených důkazů nepochybné, že se obžalovaní v rámci telefonních hovorů domlouvali právě na obstarání psychotropních látek, které byly v balíku nalezeny, kdy nelze přehlížet ani ten fakt, že odpovídá jednak množství tablet, které svým tvarem evokují knoflíky (termín užívaný v hovorech), ale odpovídá i to, že se v balíku nacházely drogy ve dvou formách, kdy i v hovorech obžalovaní mluvili o tom, že se knoflíky přihodí k zapalovačům. Dalším nepřímým důkazem, který svědčí o vině obžalovaných je skutečnost, že v hovorech probírají jakýsi kalicon, kdy však toto neexistující slovo nevědomky zaměnili s kalicorem, což je v prostředí drogově závislých látka využívaná jako náhražka pervitinu – tj. drogy zajištěné v předmětném balíku. Obsah hovorů, tak jak byl zjištěn, představuje poslední dílek, který důkazně přesně zapadl do dalších skutečností a okolností skutkového děje a dotvořil ucelený obraz o tom, jak se drogy do věznice Vinařice dostaly či přesněji řečeno dostat měly.
17. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný M. [REDAKCE] po obžalovaném V. [REDAKCE] požadoval zaslání drog do Věznice Vinařice, byť tak samozřejmě a z logických důvodů nečinil explicitně, ale prostřednictvím konspirativně vedeného rozhovoru, na jehož zájmové části soud poukázal výše. Nad rámec uvedeného soud podotýká, že z hovorů je taktéž patrné, že hovory s největší pravděpodobností neprobíhaly pouze touto cestou, ale i jiným způsobem, kdy je mnohdy odkazováno na pozdější zavolání či dovysvětlení, aniž takové hovory prostřednictvím BVfonu byly uskutečněny. Soud v jeho závěrech nezviklal ani způsob provedení, jemuž nelze upřít myšlenku, spočívající v poslání balíku přes více osob, což mělo nepochybně rozprostrít a rozmělnit podezření na více osob, pokud by byly drogy zadrženy. Skutečně bylo třeba k objasnění této věci využít víc důkazních prostředků, než bývá v obdobných případech obvyklé, přesto však bylo zjištěno, že tím, kdo do balíku drogy vložil byl obžalovaný V. [REDAKCE] jehož k tomu vedl obžalovaný M. [REDAKCE].
18. Po právní stránce pak soud hodnotil jednání obžalovaného M. [REDAKCE] jako organizátorství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to ve vztahu k trestným činům nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku. Obžalovaný totiž vykonal významnou část činnosti – oslovení spoluobžalovaného, jehož si zanesl pod falešné jméno do vězeňského telefonu, zajištění finančních prostředků, kontrola a koordinace celého procesu – že nelze pochybovat, že jeho účastenství na trestné činnosti spoluobžalovaného V. [REDAKCE] mělo formu organizátorství. O trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve stadiu pokusu se jedná z toho důvodu, jelikož zasíláním drog v poštovních zásilkách, jsou účel i výkon trestu nepochybně závažně ztěžovány, Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

nicméně v tomto konkrétním případě byla zásilka zadržena ještě před tím, než doputovala ke svému adresátovi, který vykonával trest odnětí svobody ve vinařické věznici. Obžalovaný V. [redacted] se pak taktéž dopustil jednak trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku tím, že bez oprávnění – v rozporu se zákonem o návykových látkách, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku, jinému opatřil látky, nakládání jimiž je tímto zákonem upraveno. A jednak se jednalo o trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, jelikož odeslání drog do areálu věznice výkon trestu závažně podkopává v jeho účelu, když konzumace drog coby rozšířený protispolečenský fenomén je přesným opakem toho, jaký je kýžený výstup nápravného procesu ve střeženém prostředí věznice.

19. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaným, kteří porušili společenský zájem na ochraně kontrolovaného oběhu omamných a psychotropních látek a na řádném výkonu rozhodnutí soudu, shodně přitěžuje pluralita trestných činů i prostředí, v němž k trestné činnosti docházelo, a které je už z povahy věci místem, kde nejintenzivněji má být trestná činnost potírána, zatímco zde byla ještě rozvíjena. Obžalovaným dále přitěžuje jejich trestní historie, jelikož již byli oba vícekrát odsouzeni a trestáni i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Obžalovaný M. [redacted] navíc k úmyslné trestné činnosti svedl spolupachatele, který se v době spáchání trestného činu nacházel ve zkušební době podmíněného propuštění, kdy měl důsledně dbát na to, aby prokázal, že podmínku své resocializace a taktéž prognózy vedení řádného života nesplnil pouze zdánlivě.
20. V důsledku všech uváděných skutečností pak je namístě uložit obžalovanému M. [redacted] coby hybateli všech událostí trest nepochybně spojený s odnětím svobody, a to s ohledem na množství přitěžujících okolností nikoli poblíž dolní hranice zákonné trestní sazby, již byl ohrožen. Za adekvátní pak soud považuje trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců, tedy již z celkového úhlu pohledu dostatečně citelný, třebaže ještě stále v dolní polovině zákonného rozpětí, což reflektuje také fakt, že i přes jeho bohatší trestní minulost není žádný z předchozích trestných činů formou drogové kriminality.
21. V případě obžalovaného V. [redacted] lze jako polehčující okolnost vnímat taktéž jeho méně významnou úlohu v celém soukolí trestné činnosti, která byla v této věci projednávána, protože je také jemu uložený trest mírnější, nežli tomu je u obžalovaného M. [redacted]. Přesto byl i v jeho případě uložen trest nepodmíněný, jelikož jak již bylo zmíněno, dopustil se závažné trestné činnosti v souvislosti s vězeňským prostředím, od něhož se však po svém podmíněném propuštění měl zcela odstříhnout. Není-li schopen a ochoten vést řádný život ani pod hrozbou opětovného uvěznění v rámci zkušební doby podmíněného propuštění, je jeho kriminální narušení větší, než by bylo možno napravit toliko alternativním trestem.
22. Pro výkon zmíněných trestů byli obžalovaní zařazeni dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u nich není dána žádná zpřísnující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do osmi dnů od jeho doručení podat odvolání ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány a jaké vady jsou rozsudku či řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Odvolání nemohou s úspěchem podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Kladno 18. května 2021

Mgr. Vít Sochovský v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.